

Un nou volum de la Miscellanea Aqualatensia

En l'escaiença de la commemoració del 50 aniversari de la fundació del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada, em plau significar d'una manera molt especial la meua satisfacció per l'edició de la *Miscellanea Aqualatensia*/8.

Recordo el dia -era temps de vacances- en què el Dr. Joan Mercader va invitar-me, conjuntament amb el meu germà Joan, a publicar el nostre primer treball de recerca arqueològica a la *Miscellanea Aqualatensia*/2, titulat «*L'estació tar-do-romana de Cal Sanador d'Òdena*». Aquesta actitud per part del Dr. Mercader, entre d'altres, va tenir molt a veure amb la trajectòria que prendria la meua activitat i la meua vida. Efectivament, representarà un notable estímul a seguir en la recerca arqueològica.

Però en realitat, aquesta invitació també representarà l'inici d'una emocionant aventura, que em va portar a començar els estudis universitaris i d'incorporar-me, l'any 1977, a un equip de persones que gaudíem del suport del Dr. Mercader. Equip que ens embarcàrem, en ple procés de transició democràtica, en la renovació del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada. Estic segur que vam contribuir d'una manera remarcable a exposar i aconseguir que els poders públics iniciessin un procés que encara avui, en bona part, és viu, per tal de cobrir les mancances culturals de la ciutat (museus, arxius, biblioteques, etc).

La primera *Miscellanea* apareixia l'any 1949, en commemoració de la inauguració del Museu de la Ciutat d'Igualada, en circumstàncies incomparablement més difícils que les actuals. De totes maneres, en el camp concret de la museografia s'ha avançat molt.

L'extensa i fructífera pràctica editora del CECI ha esdevingut una activitat remarcable al servei del país, per mitjà de la difusió de treballs d'investigació i el conreu científic de diverses especialitats relacionades amb el medi físic i humà de la comarca; treballs que, si no és gràcies a aquest mitjà, topen habitualment amb dificultats a l'hora de la seva publicació. La *Miscellanea Aqualatensia* ha esdevingut un d'aquests instruments fonamentals de consulta bibliogràfica.

Cal congratular-se de la voluntat institucional de l'Ajuntament a donar-hi suport i garantir-ne la continuïtat. Continuïtat que en el seu moment, va restar assegurada amb la vinculació a la convocatòria del *Premi Jaume Caresmar*.

Totes aquestes raons i circumstàncies em porten a sumar-me al goig i a la satisfacció que representa l'edició d'un nou volum de la *Miscellanea Aqualatensia*, publicació que ha estat i és un mitjà cabdal per a la difusió de la recerca local i comarcal.

Jordi Enrich i Hoja
Director d'Estudis i d'Investigació
(1979-1982)